

§ 10.

Af Skillemynt skal Ingen være pligtig til i een Betaling at modtage et højere Beløb end 20 Kroner i 1- og 2-Kronestykker, 5 Kroner i mindre Sølvmynt og 1 Krone i Bronzemynt.

Dog skal i Betaling for Statter og Afgifter til Stat og Kommune ethvert Beløb af 1- og 2-Kronestykker modtages.

Naar Guldmynterne ved Slid have mistet over $\frac{1}{2}$ pCt. af den Vægt, som de efter § 3 skulle holde, ophøre de at være lovligt Betalingsmiddel mellem Mand og Mand, men vedblive at være gyldige for deres paalydende Værdi i Betalinger til Statskassen, de svenske eller norske (jfr. § 24) Guldmynter, dog kun forsaavidt de ikke ved Slid have tabt over 2 pCt. i Vægt.

Skillemynter ophøre først at være lovligt Betalingsmiddel overfor Statskassen, naar de ere saa slidte, at det ikke med Sikkerhed kan kendes, for hvilket Rigets Regning de ere prægede, men ligeoverfor alle Andre, saasnart Præget ved Slid er blevet utydeligt.

Mynter, som ikke længere ere lovligt Betalingsmiddel ligeoverfor Høvsomhelt, maa ikke atter sættes i Omløb af Finantshovedkassen. Heller ikke maa Sølvmynt, som holder 4 eller flere pCt. under den rette Vægt, atter sættes i Omløb af denne. Det skal paahvile Amtstuerne, Nationalbanken og dens Filialer som en Forpligtelse at tilbageholde og til Finantshovedkassen indsende de her betegnede slidte Mynter, saavel Hovedmynt som Skillemynt, og det overlades Regjeringen ad Overenskomstens Vej at virke hen til, at denne Forpligtelse endvidere udvides til andre private Banker eller Instituter, som det kan findes hensigtsmæssigt, at den paalægges.

Regjeringen træffer Foranstaltning til, at der under offentlig Kontrol bliver justeret, stemplet og til bestemt Pris solgt Vægtløbder, som holde Normalvægten, og andre, som holde Værfvægtene for Guldmynterne.

Finantsministeren er bemyndiget til at give Erstatning for Mynter, der have lidt voldsom eller ulovlig Befkadigelse, og for falske Mynter, naar der er Grund til at antage, at Skænderhaveren har modtaget saadan befkadiget eller falsk Mynt i god Tro og ikke har tilfidesat almindelig Forsigtighed ved Modtagelsen.

§ 11.

Der skal for Enhver aabnes Udgang, om mulig i alle Kjøbstæder, saavel til at erholde et hvilket som helst Beløb af saadanne Mynter, som ifølge § 10 kun ligeoverfor Statskassen ere lovligt Betalingsmiddel, ombyttede mod et tilsvarende Beløb i gangbar Mynt af samme Slags, som til at erholde et hvilket som helst, med 10 Kroner delestgt Beløb i Skillemynt ombyttet med Hovedmynt.

§ 12.

All Udmyntning sker ifølge Regjeringens umiddelbare Foranstaltning og kan ikke værf sættes ved Private eller overdrages Private ved Bortforpagtning eller paa anden Maade.

Der skal aabnes Udgang for Enhver til at erholde Hovedmynter udmyntede for indleveret Guld imod Erlæggelsen af $\frac{1}{4}$ pCt. af det udmyntede Beløbs Værdi for Myntning af 20-Kroner, $\frac{1}{3}$ pCt. for Myntning af 10-Kroner. Søvrigt erlægges ingen Slagstat.

De nærmere Betingelser med Hensyn til det indleverede Gulds Mængde, Fjnhed og øvrige Egenskaber fastsættes af Regjeringen.

Skillemynt udpræges kun for Statskassens Regning.